

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM**

Avdelning 30

DOM

2018-08-31

Meddelad i Stockholm

Mål nr

28858-17

KLAGANDE

A

Ombud: Advokat Patrik Marcellius
Mannheimer Swartling Advokatbyrå AB
Box 1711
111 87 Stockholm

MOTPART

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

ÖVERKLAGAT BESLUT

Finansinspektionens beslut 2017-11-15, se bilaga 1

SAKEN

Anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Dok.Id 963189

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00 E-post: forvaltningsrattenistockholm@dom.se www.domstol.se/forvaltningsratt	08-561 680 01	måndag–fredag 08:00–16:30

YRKANDEN M.M.

A yrkar i första hand att det överklagade beslutet undanröjs. I andra hand yrkar han att den särskilda avgiften nedsätts till 15 000 kr och i tredje hand att den särskilda avgiften nedsätts till annat belopp. A

anför bl.a. följande. Finansinspektionen har saknat lagstöd för att besluta om särskild avgift baserad på den ersättning som lämnats på de konvertibla skuldebrev. Finansinspektionens beslut ska därför undanröjas. I vart fall ska den särskilda avgiften fastställas till högst 15 000 kr enligt 21 § 3 b lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för innehav av vissa finansiella instrument (AnmL) i dess lydelse fr.o.m. den 3 juli 2016 t.o.m. den 31 januari 2017. Det är sedan många år etablerad praxis att anmälningsskyldigheten för insynspersoner respektive personer i ledande ställning vid en emission uppkommer det datum då de tecknade finansiella instrumenten bokas in på den anmälningsskyldiges värdepapperskonto/depå. Transaktionsdagen anses således vara den dag då de tecknade finansiella instrumenten finns på kontot vilket innebär att tidsfristen för anmälningsskyldigheten ska räknas från denna dag. Skälet bakom denna praxis är att tecknade finansiella instrument kan komma att reduceras vid överteckning och att anmälningsskyldigheten inte ska inträda innan den anmälningsskyldige vet hur stor tilldelning som har erhållits. Av informationen på Finansinspektionens hemsida framgår att denna praxis alltjämt tillämpas av myndigheten. Det saknas anledning att se annorlunda på en riktad emission än en företrädesemission. Anmälningsskyldigheten har således uppkommit den 28 september 2016. Eftersom han anmälde transaktionen den 4 oktober 2016 har anmälan kommit in endast en dag för sent. Vidare var det först den 4 oktober 2016 som han fick kännedom om att konvertibeln fanns på hans konto, varvid han omedelbart anmälde transaktionen till Finansinspektionen. Överträdelsen bör därför anses såväl ursäktlig som ringa och avgiften ska därför efterges. Vidare föreligger särskilda skäl att efterge avgiften mot bakgrund av att Finansinspektionen

först den 17 augusti 2017, dvs. tio och en halv månad efter överträdelsen tog upp frågan om anmälan hade kommit in för sent. För det fall förvaltningsrättens uppfattning skulle vara att anmälningsskyldigheten uppkommit redan på likviddagen eller vid annan tidpunkt före den 28 september 2016 medför vägledningen på Finansinspektionens webbplats, vilket han har haft skäl att kunna förlita sig på, att överträdelsen varit ursäktlig, varför den särskilda avgiften bör efterges. I vart fall bör informationen utgöra en omständighet som sammantaget med övriga omständigheter gör att det föreligger särskilda skäl att helt eller delvis efterge avgiften.

Finansinspektionen vidhåller att *A* anmält den aktuella transaktionen för sent och att det föreligger grund för att påföra honom en särskild avgift. Finansinspektionen överlåter frågan om hur den särskilda avgiften ska beräknas till förvaltningsrätten. Finansinspektionen vidhåller det som anges i det överklagade beslutet om att anmälningsskyldigheten uppkommit när det stått klart hur stort nominellt belopp *A* skulle tilldelas. Av de handlingar som finns i ärendet är det i avräkningsnotan den 15 juli 2016 som det framgår att *A* tilldelats konvertibla skuldebrev till ett belopp om 3 000 000 kr med likviddag den 17 augusti 2016. Den vägledning på Finansinspektionens hemsida som *A* har hänvisar till avser således inte den nu aktuella situationen.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Enligt artikel 19.1 i marknadsmissbruksförordningen¹ samt artiklarna 10.1 andra stycket och 10.2 a i den delegerade förordningen² utgör teckning av skuldinstrument en anmälningsskyldig transaktion. Det är utrett att A

lämnat in en bindande anmälan daterad den 9 juni 2016 om att teckna konvertibler i den aktuella emissionen i ÅF AB (publ).

Förvaltningsrätten konstaterar att A emellertid inte var garanterad att tilldelas konvertibler till hela det tecknade beloppet om 3 000 000 kr. Anmälningsskyldigheten kan därför inte ha uppstått redan i samband med att anmälan om teckning gjordes. Av en avräkningsnota daterad den 15 juli 2016 framgår att A sedermera kom att tilldelas konvertibler till hela det tecknade beloppet. Enligt förvaltningsrättens bedömning får A vid detta datum även anses ha haft kännedom om vilken tilldelning han fått i den aktuella emissionen. Förvaltningsrätten anser därför att fristen för anmälningsskyldigheten ska räknas från den 15 juli 2016. Eftersom A anmälde transaktionen först den 4 oktober 2016 har anmälan gjorts för sent.

Enligt förvaltningsrättens mening finns det genom bestämmelsen i 20 § 3 AnmL, i tillämplig lydelse, tydligt lagstöd för att Finansinspektionen ska besluta om en särskild avgift av den som åsidosätter sin anmälningsskyldighet enligt artikel 19.1 i marknadsmissbruksförordningen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG.

² Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/522 av den 17 december 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 vad gäller undantag för vissa tredjeländers offentliga myndigheter och centralbanker, indikatorer på marknadsmanipulation, tröskelvärden för offentliggörande, den behöriga myndigheten för anmälningar av uppskjutna offentliggöranden, tillstånd att handla under stängda perioder och typer av anmälningsskyldiga transaktioner för personer i ledande ställning.

Det strider därmed inte mot legalitetsprincipen att ålägga A att betala en särskild avgift för att inte i rätt tid ha anmält transaktionen.

Det finns inte någon bestämmelse som anger hur den särskilda avgiften ska bestämmas när en anmälan avseende konvertibler inte gjorts inom föreskriven tid. I 21 § första stycket 3 a AnmL, i den lydelse som var gällande vid tidpunkten för nu aktuell överträdelse, regleras däremot hur avgiften ska bestämmas i de fall då någon har utgett ersättning för aktier. Av förarbetsuttalanden framgår att Finansinspektionen, i avvaktan på att de ändringar i svensk rätt som krävs för att det ska bli möjligt att besluta om sådana administrativa sanktioner som anges i marknadsmissbruksförordningen kan göras, bör få besluta om särskild avgift enligt AnmL vid överträdelser av artikel 19 i marknadsmissbruksförordningen (prop. 2015/16:120 s. 52). Sanktionsbestämmelserna enligt marknadsmissbruksförordningen genomfördes således tillfälligt genom regleringen i AnmL. Det har inte framkommit att avsikten skulle ha varit att särskilja konvertibler från aktier beträffande frågan om hur den särskilda avgiften ska beräknas. Enligt förvaltningsrättens mening har det inte heller i övrigt framkommit skäl som motiverar att i det nu aktuella fallet göra en annan beräkning än den som ska göras när ersättning istället utgetts för aktier. Den särskilda avgiften ska därför, som Finansinspektionen gjort i det överklagade beslutet, beräknas i enlighet med vad som anges i 21 § första stycket 3 a AnmL i tillämplig lydelse.

Av 23 § AnmL, i tillämplig lydelse, framgår att en särskild avgift får efterges helt eller delvis om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller det annars finns särskilda skäl. I förarbetena till bestämmelsen framhålls bl.a. att en nyanserad och inte alltför restriktiv bedömning ska göras samt att det finns ett ökat utrymme för att beakta förmildrande omständigheter i de enskilda fallen (prop. 2004/05:142 s. 155 f och 180 f.).

Med hänsyn till värdet på transaktionen och den tid som dröjsmålet att anmäla transaktionen pågått, anser förvaltningsrätten att överträdelsen inte kan anses vara ringa. Vidare anser förvaltningsrätten inte att den information som Finansinspektionen lämnat på sin hemsida gör att överträdelsen kan betraktas som ursäktlig. Det har inte heller framkommit att det skulle föreligga särskilda skäl för eftergift. Överklagandet ska således avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (DV 3109/1A).

Åsa Nilsson
Rådman

Nämndemännen Karumo Heikki, Svetlana Lindberg och Göran Ording har också deltagit i avgörandet.

Andreas Thörnroos har föredragit målet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Stockholm.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nå för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.